

ΤΟ
ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τμήμα Ζ'

Συνεδρίασε δημοσίως στο ακροατήριό του στις 16 Ιουνίου 2023, με δικαστή τη Βασιλική Καψάλη, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και γραμματέα την Αντωνία Παρηγόρη, δικαστική υπάλληλο, για να δικάσει την αγωγή με ημερομηνία κατάθεσης 18.4.2022 και αρ.καταχωρ. ΑΓ995/2022 και Ε.Α.Υ. 2022016753,

Του [REDACTED] κατοίκου (κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής) [REDACTED] για τον οποίο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος Δημήτριος Σπυρόπουλος με την με ημερομηνία κατάθεσης 6.4.2023 δήλωση (άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας),

Κατά των 1) νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-Ε.Φ.Κ.Α.), όπως μετονομάστηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020 (ΦΕΚ Α' 43) από 1.3.2020 το ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (Ε.Φ.Κ.Α.), εκπροσωπείται νόμιμα από το Διοικητή του, για τον οποίο παραστάθηκε ο πληρεξούσιος δικηγόρος [REDACTED] με την με ημερομηνία κατάθεσης 14.6.2023 δήλωση (άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας) και β) Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, το οποίο παραστάθηκε διά της Δικαστικής Πληρεξούσιας του Ν.Σ.Κ. Αθανασία Μήτρου.

Κατά τη συζήτηση ο διάδικος, που παραστάθηκε στο ακροατήριο, ανέπτυξε τους ισχυρισμούς του και ζήτησε όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα.

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο.

Η κρίση του Δικαστηρίου είναι η εξής :

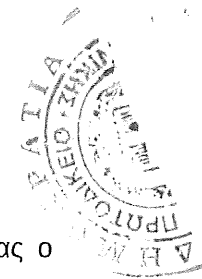
1. Επειδή, με την κρινόμενη αναγνωριστική αγωγή ο ενάγων ζητεί να αναγνωρισθεί η υποχρέωση των εναγομένων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 105 και 106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (ΕισΝΑΚ- π.δ. 456/1984, ΦΕΚ Α' 164), να του καταβάλουν, νομιμοτόκως από την επίδοση της παρούσας και μέχρι την πλήρη εξόφληση, το ποσό των 12.323,43 ευρώ, ως αποζημίωση για την υλική ζημία, καθώς και το ποσό των 8.000

ευρώ, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της παράνομης, κατά τους ισχυρισμούς του, έκδοσης και επίδοσης από όργανα του πρώτου εναγόμενου στον ίδιο και στην, ήδη, αποβιώσασα μητέρα του [REDACTED] πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης πριν την επίδοση των σχετικών καταλογιστικών πράξεων, καθώς και πριν από την ολοκλήρωση της οικείας διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της αρμόδιας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής.

2. Επειδή, με την υπό κρίση αγωγή, η οποία έχει το προεκτεθέν περιεχόμενο, ο ενάγων δεν αποδίδει κάποια παράνομη πράξη ή παράλειψη σε όργανα του εναγόμενου Ελληνικού Δημοσίου. Όλα δε όσα ισχυρίζεται σχετικά με το νομοτύπως κατατεθέν υπόμνημά του είναι απορριπτέα προεχόντως ως απαραδέκτως προβαλλόμενα το πρώτον με το υπόμνημα (πρβλ. ΣτΕ 1043/1988, 263/1989, 3384/1992, 3192/1996, 3278/2007 κ.α.). Ενόψει τούτου, το Ελληνικό Δημόσιο δεν νομιμοποιείται παθητικά στην παρούσα δίκη, κατ' άρθρο 72 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.- ν.2717/1999, ΦΕΚ Α' 97), και η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά αυτού, πρέπει, για το λόγο αυτό, που λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως υπόψη από το Δικαστήριο, να απορριφθεί ως απαράδεκτη (ΣτΕ 3282/2011, 3093/2009). Κατά τα λοιπά, η κρινόμενη αγωγή, ασκηθείσα αρμοδίως και εν γένει παραδεκτώς, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

3. Επειδή, το άρθρο 105 του ΕισΝΑΚ ορίζει ότι: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διάταξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. ...», στο δε άρθρο 106 ορίζει ότι οι διατάξεις, μεταξύ άλλων, του προηγούμενου άρθρου «εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους». Κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, ευθύνη προς αποζημίωση γεννάται όχι μόνον από την έκδοση μη νόμιμης εκτελεστής διοικητικής πράξεως ή από τη μη νόμιμη παράλειψη εκδόσεως τέτοιας πράξεως αλλά και από μη νόμιμες υλικές ενέργειες των οργάνων του Δημοσίου ή από παραλείψεις οφειλόμενων νόμιμων υλικών ενεργειών αυτών, εφόσον οι υλικές αυτές ενέργειες ή παραλείψεις συνάπτονται με την οργάνωση και λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών (βλ. ΣτΕ 80/2023, 1578/2018, καθώς και τις εκεί παραπομπές σε πάγια νομολογία). Ο κατά τα ανωτέρω παράνομος χαρακτήρας της ζημιογόνου πράξης, παράλειψης ή υλικής ενέργειας αρκεί για να στοιχειοθετηθεί η ευθύνη του Δημοσίου ή του ν.π.δ.δ. χωρίς να απαιτείται και η διαπίστωση πταίσματος του οργάνου του (βλ. ΣτΕ 80/2023 και τις εκεί παραπομπές σε πάγια νομολογία). Απαραίτητη, πάντως, προϋπόθεση για την επιδίκαση αποζημιώσεως είναι, μεταξύ άλλων, η

οποίας καλείται ο οφειλέτης να εξοφλήσει, γ) μετά την εκπνοή της ως άνω προθεσμίας ο εκτελεστός τίτλος διαβιβάζεται στα κατά τόπο αρμόδια όργανα για εκτέλεση σύμφωνα με τον ΚΕΔΕ, ως ισχύει, δ) μετά τη διαβίβαση στο Κ.Ε.Α.Ο. των ληξιπροθέσμων οφειλών κάθε είδους διοικητική ή δικαστική αμφισβήτηση που ασκείται ενώπιον των οικείων Ασφαλιστικών Οργανισμών ή Δικαστηρίων δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, ε) σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας είσπραξης των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών, ο οφειλέτης μπορεί με αίτηση του να υπαχθεί στις διατάξεις της υποπαραγράφου ΙΑ.1 ή της υποπαραγράφου ΙΑ.2 της παραγράφου ΙΑ, του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α` 107) ...». Εξάλλου, στο άρθρο μόνο της κατ' εξουσιοδότηση της άνω διάταξης εκδοθείσας Φ.80000/οικ.25379/312/29.8.2013 Απόφασης του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας «Διαδικασία είσπραξης και ηλεκτρονικής διαχείρισης των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών εντός του Κέντρου Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών (ΚΕΑΟ)» (ΦΕΚ Β' 2699/23.10.2013), ορίζεται ότι: «Α.... Β. ... Γ. Διαχωρισμός Οφειλών σε άμεσα και μη εισπράξιμες - Ενημέρωση Οφειλέτη - Είσπραξη Οφειλής 1. Μετά την εγγραφή της Πράξης Βεβαίωσης Οφειλής στο Ειδικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Εσόδων του ΚΕΑΟ, οι οφειλές διαχωρίζονται ... 2. Οι υπηρεσίες του ΚΕΑΟ δίνουν προτεραιότητα στις οφειλές που χαρακτηρίζονται σύμφωνα με τα ανωτέρω ως άμεσα εισπράξιμες, και προχωρούν στην ενημέρωση του οφειλέτη για την ύπαρξη της οφειλής, εντός προθεσμίας πέντε (5) εργάσιμων ημερών. 3. Ο οφειλέτης ενημερώνεται από τις υπηρεσίες του ΚΕΑΟ για το σύνολο της οφειλής του με έναν ή περισσότερους από τους παρακάτω τρόπους: i) Μέσω τηλεφωνικού κέντρου (call center). ii) Μέσω μηνύματος κινητής τηλεφωνίας (sms). iii) Μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (email). iv) Μέσω του διαδικτυακού ηλεκτρονικού λογαριασμού του ΚΕΑΟ, κατόπιν πιστοποίησης. v) Μέσω γραπτής ειδοποίησης που αποστέλλεται στην επαγγελματική του διεύθυνση ή στη διεύθυνση κατοικίας του. Με τις παραπάνω ειδοποιήσεις, ο οφειλέτης καλείται να εξοφλήσει ή να ρυθμίσει το σύνολο της οφειλής του άμεσα, εντός προθεσμίας δέκα (10) εργάσιμων ημερών από τη λήψη της ειδοποίησης, με την υπενθύμιση ότι σε περίπτωση μη συμμόρφωσής του θα ακολουθήσει η λήψη μέτρων αναγκαστικής είσπραξης σύμφωνα με τον Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ - Ν.Δ. 356/1974). 4. Ο οφειλέτης μπορεί να εξοφλήσει το σύνολο ή μέρος της οφειλής του (κεφάλαιο και τυχόν προσαυξήσεις), ή να υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης οφειλών, σύμφωνα με τις ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις, εφόσον υφίσταται δυνατότητα ρύθμισης για το είδος της οφειλής... Δ. Αποστολή Ατομικής Ειδοποίησης στον οφειλέτη: Σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν ανταποκριθεί εντός της ως άνω προθεσμίας των δέκα (10) εργάσιμων ημερών, και εντός μηνός από την εγγραφή της Πράξης Βεβαίωσης Οφειλής στο Ειδικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Εσόδων του ΚΕΑΟ, αποστέλλεται στον οφειλέτη Ατομική Ειδοποίηση. Στην Ατομική

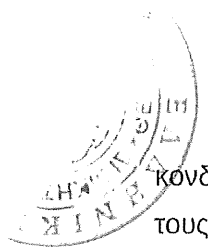
με αρ. 25694351070 και 16309507008 λογαριασμούς, τηρουμένους αντίστοιχα από τους ανωτέρω στο εν λόγω τραπεζικό ίδρυμα. Κατά δε των 814 και 813/συν.80/5.10.2015 αποφάσεων της Τ.Δ.Ε. καθώς και των από 21.1.2011 ταμειακών βεβαιώσεων ο ενάγων και η μητέρα του άσκησαν την από 24.3.2016 προσφυγή-ανακοπή, επί της οποίας εκδόθηκε η 1272/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Με τη δικαστική αυτή απόφαση η προσφυγή απορρίφθηκε κατά το μέρος που στρεφόταν κατά των αποφάσεων της Τ.Δ.Ε., με την αιτιολογία ότι νομίμως καταλογίσθηκαν σ' αυτούς τα ποσά των συντάξεων που έλαβε αχρεωστήτως [redacted] κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2005 έως 1.1.2010, ενώ έγινε δεκτή η ανακοπή κατά το μέρος που στρεφόταν κατά των ως άνω ταμειακών βεβαιώσεων, με την αιτιολογία ότι αυτές διενεργήθηκαν πριν από την κοινοποίηση σ' αυτούς της επίμαχης καταλογιστικής πράξης. Εν συνεχεία, κατά της απόφασης αυτής ασκήθηκαν αντίθετες εφέσεις από τον ενάγοντα και το εναγόμενο ν.π.δ.δ., επί των οποίων εκδόθηκαν α) η 384/2023 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση του ενάγοντος και β) η 385/2023 του ίδιου δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η έφεση του εναγόμενου ν.π.δ.δ. Επιπλέον, ο ενάγων και η μητέρα του άσκησαν την από 24.3.2016 ανακοπή κατά των προμνησθέντων 6805 και 6810/29.1.2016 κατασχετηρίων εγγράφων, η οποία έγινε δεκτή με την 791/2021 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι τα εν λόγω κατασχετήρια έγγραφα εχώρησαν πριν την έκδοση απόφασης επί της ενστάσεως κατά των 814 και 813/συν.80/5.10.2015 αποφάσεων της Τ.Δ.Ε., δεδομένου ότι οι τελευταίες δεν έφεραν μεν ημερομηνία έκδοσης, ωστόσο, κοινοποιήθηκαν στον ενάγοντα στις 9.2.2016.

10. Επειδή, ήδη, με την κρινόμενη αγωγή, όπως αυτή αναπτύσσεται με το παραδεκτώς κατατεθέν υπόμνημα, ο ενάγων προβάλλει ότι από την παράνομη, όπως κρίθηκε, αφενός, τελεσιδικώς με την 385/2023 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, η οποία επικύρωσε την 1272/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κατά το μέρος που έκανε δεκτή την ανακοπή του, αφετέρου, με την 791/2021 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ταμειακή βεβαίωση των επίμαχων οφειλών του ίδιου και της μητέρας του και την, περαιτέρω, έκδοση των ένδικων κατασχετηρίων εγγράφων υπέστη τόσο υλική ζημία όσο και ηθική βλάβη. Συγκεκριμένα, κατά τους ισχυρισμούς του, η ως άνω παρανομία συνίσταται στο ότι α) οι από 21.1.2011 ταμειακές βεβαιώσεις έλαβαν χώρα σε χρόνο πριν την κοινοποίηση στον ίδιο και την μητέρα του της επίμαχης καταλογιστικής πράξης και β) τα 6805 και 6810/29.1.2016 κατασχετήρια έγγραφα εχώρησαν πριν την έκδοση απόφασης επί της ενστάσεως κατά των 814 και 813/συν.80/5.10.2015 αποφάσεων της Τ.Δ.Ε., δεδομένου ότι οι τελευταίες δεν έφεραν μεν

ακυρώθηκε η γενόμενη κατάσχεση από τον 4ο/2016, σε συμμόρφωση προς τις 1272/2020 και 791/2021 δικαστικές αποφάσεις. Τέλος, υποστηρίζει ότι δεν συντρέχουν εν προκειμένω τα πραγματικά περιστατικά που προσδιορίζουν την ηθική βλάβη του ενάγοντος. Μεταξύ δε των στοιχείων του διοικητικού φακέλου περιλαμβάνονται εκτυπώσεις από το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα (Ο.Π.Σ.) του Ι.Κ.Α., όπου στην καρτέλα των καθυστερούμενων εισφορών στο όνομα του ενάγοντος αναγράφεται το ποσό των 12.000,66 ευρώ ως πιστωτικό υπόλοιπο (Υπόλοιπο Επιστρ/Συμφ), ενώ στο όνομα της μητέρας του [REDACTED] αναγράφεται ως πιστωτικό υπόλοιπο (Υπόλοιπο Επιστρ/Συμφ) το ποσό των 1.392,45 ευρώ.

11. Επειδή, με δεδομένα τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι δεσμεύεται, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παρ.1 του Κ.Δ.Δ., από τις 384/2023 και 385/2023 αποφάσεις του Μονομελούς Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, με τις οποίες επικυρώθηκε η πρωτόδικη 1272/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και κρίθηκε ότι, αφενός μεν, νομίμως καταλογίσθηκαν στον ενάγοντα και την μητέρα του τα ποσά των συντάξεων που έλαβε αχρεωστήτως [REDACTED] κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2005 έως 1.1.2010, αφετέρου δε, οι από 21.1.2011 ταμειακές βεβαιώσεις διενεργήθηκαν μη νομίμως πριν από την κοινοποίηση σ' αυτούς της επίμαχης καταλογιστικής πράξης. Περαιτέρω, λαμβάνεται υπόψη ότι με την 791/2021 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, κατά της οποίας δεν προκύπτει ούτε το εναγόμενο προβάλλει σχετικώς ότι άσκησε έφεση, κρίθηκε ότι τα 6805 και 6810/29.1.2016 κατασχετήρια έγγραφα εχώρησαν πριν την έκδοση απόφασης επί της ενστάσεως κατά των 814 και 813/συν.80/5.10.2015 αποφάσεων της Τ.Δ.Ε., δεδομένου ότι οι τελευταίες δεν έφεραν μεν ημερομηνία έκδοσης, ωστόσο, κοινοποιήθηκαν στον ενάγοντα στις 9.2.2016. Ενόψει τούτων, στοιχειοθετείται εν προκειμένω αδικοπρακτική ευθύνη του εναγομένου ν.π.δ.δ., κατ' άρθρα 105-106 ΕισΝΑΚ. Εντούτοις, ως προς την προβαλλόμενη υλική ζημία, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι, όπως συνομολογείται από το εναγόμενο ν.π.δ.δ. και προκύπτει από τις περιλαμβανόμενες στο διοικητικό φάκελο εκτυπώσεις από το Σύστημα Ο.Π.Σ. του Ι.Κ.Α., οι ένδικες οφειλές τόσο του ιδίου όσο και της μητέρας του διαγράφηκαν από το Κ.Ε.Α.Ο., ενώ ακυρώθηκαν τα ως άνω κατασχετήρια έγγραφα. Ενόψει τούτου και δεδομένου ότι ο νόμιμος τίτλος των εν λόγω οφειλών εξακολουθεί να ισχύει, καθόσον με την προμνησθείσα 1272/2020 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης κρίθηκε τελεσιδικώς ότι νομίμως καταλογίσθηκαν οι οφειλές αυτές στον ενάγοντα και την μητέρα του, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο ενάγων δεν υπέστη από τις ως άνω παράνομες πράξεις υλική ζημία, όπως αυτή περιγράφεται στο δικόγραφο της κρινόμενης αγωγής. Εξάλλου, όσον αφορά στο αιτούμενο

κονδύλιο σχετικά με τα δικαστικά έξοδα, στα οποία, κατά τους ισχυρισμούς του, υποβλήθηκε για τους προαναφερόμενους δικαστικούς αγώνες, αυτό κρίνεται απορριπτέο ως αναπόδεικτο, δοθέντος ότι δεν προσκομίζει κανένα παραστατικό έγγραφο προς απόδειξη των προβαλλόμενων ποσών, ενώ, σε κάθε περίπτωση, με την παραπάνω 1272/2020 δικαστική απόφαση συμψηφίστηκαν τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων. Ωστόσο, οι ανωτέρω παράνομες πράξεις των οργάνων του εναγόμενου ν.π.δ.δ. ταλαιπώρησαν ψυχικά τον ενάγοντα, διότι τον εξανάγκασαν να εκκινήσει δικαστικές διαμάχες και να υποβληθεί σε δικαστικά έξοδα και, ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι αυτός υπέστη ηθική βλάβη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 932 Α.Κ., για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται να λάβει χρηματική ικανοποίηση, ύψους 1.000 ευρώ, κατά μερική αποδοχή του σχετικού αιτήματός του.

12. Επειδή, κατ' ακολουθία, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αγωγή και να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου ν.π.δ.δ. να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των 1.000 ευρώ. Το ως άνω ποσό δικαιούται να λάβει νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, ήτοι από τις 4.5.2022 (βλ. Σχετ. την 8.302/4.5.2022 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Πειραιώς Δέσποινας Νταουλτσίδου) μέχρι την εξόφληση. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων (αρ. 275 παρ. 1 Κ.Δ.Δ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη κατά το μέρος που στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή κατά τα λοιπά.

Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγόμενου ν.π.δ.δ. να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής, ήτοι από τις 4.5.2022, μέχρι την εξόφληση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 20 Οκτωβρίου 2023.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Βασιλική Καψάλη

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αντωνία Παρηγόρη

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

Ακριβές αντίγραφο

Θεσσαλονίκη, 20-10-2023

Ο Γραμματέας

Μάσχος Γκαγκαρίδης

